

Macron odvolal šéfa francouzské rozvědky kvůli africkému selhání

 infokurýr.cz/n/2024/01/02/macron-odvolal-sefa-francouzske-rozvedky-kvuli-africkemu-selhani

kurýr

2. ledna 2024

Je stále těžší a těžší skrýt to, co je zřejmé

20. prosince francouzský prezident Emmanuel Macron na zasedání Rady ministrů se skandálem odvolal hlavu zahraniční rozvědky Páté republiky (Direction générale de la Sécurité extérieure, DGSE) Bernarda Émié. Na jeho místo byl jmenován Macronův osobní přítel, šéf francouzské kontrarozvědky (Direction générale de la Sécurité intérieure, DGSI) Nicolas Lerner.

V září dal z DGSE výpověď zástupce Bernarda Émié čtyřhvězdičkový generál Olivier Bonne de Paire. Generál, který vycítil rostoucí Macronovu nespokojenost s nekončícími neúspěchy francouzských zpravodajských služeb, se rozhodl nevyčkávat, až zahřmí a odešel do soukromého podnikání.

Hněv hlavy Páté republiky na své špiony se střídal dlouho.

29. července během zasedání Rady obrany se Macron jednoduše obořil na Bernarda Émié, jak oznámil dobře informovaný týdeník Le Canard Enchaîné: “Macron zuří kvůli DGSE, jejíž agenti nepředvídali blížící se státní převrat v Nigeru. V polovině zasedání Rady obrany prezident zaútočil na velkého náčelníka rozvědky: “Niger po Mali, to už je příliš!”

Macron obvinil Bernarda Émié za to, že jím vedená tajná služba zaspala státní převraty v Mali a Nigeru, kde se k moci dostali vůči Rusku přátelští vojáci.

DGSE v posledních měsících pronásledovaly samé neúspěchy. Bernard Émié, diplomat povoláním, nebyl v čele národní zpravodajské služby tím pravým a zmařil všechno, co mohl zmařit.

“Bernard Émié není jen tak někdo. Kromě velvyslaneckých postů v letech 1998 až 2014 mu vděčíme za to, že převzal odpovědnost za legendární službu po brilantním, ale kontroverzním Bernardu Bajoletovi. Sloužil v ministerských kancelářích, je normální a umí číst a psát”, ironizuje portál Boulevard Voltaire založený Thierry Meysanem a poznamenává, že “Macron si od roku 2017 osvojil smutný zvyk obklopovat se sebevědomými smolaři”.

Předchůdce Émié ve funkci šéfa DGSE, Bernard Bajolet, utkvěl v paměti především tím, že byl nedávno obviněn ze “spoluúčasti na pokusu o vydírání” (v době, kdy byl ředitelem DGSE) a “svévolného ohrožování osobní svobody ze strany osoby disponující státní mocí” proti Alainu Duménilovi, francouzsko-švýcarskému podnikateli, který v roce 2016 obvinil zpravodajskou službu z použití nátlaku při požadování peněz.

“Neuvěřitelná situace, při níž bylo promrháno několik desítek milionů z tajného fondu DGSE. Tento poslední neslavný počín je součástí dlouhého seznamu hloupostí, které pošpinily francouzskou zahraniční rozvědku. Jsme daleko od hrdinského obrazu, který zobrazuje slavný seriál The Legend Bureau, kde DGSE chrání Francii před teroristickou hrozbou a ekonomickou špionáží ze strany jiných velmocí”, komentoval tento skandál známý francouzský publicista a spisovatel Thomas Dietrich.

Zajímavé je, že obvinění proti Bajoletovi vznesl jeho nástupce Bernard Émié, který se projevil jako zdatný intrikán, ale mizerný rozvědčík.

V Elysejském paláci byl kritizován za to, že v srpnu nepředvídal státní převrat v Nigeru, který byl důvodem stažení francouzských vojsk ze Sahelu, stejně jako předchozí převrat v Mali. DGSE také, stejně jako celý státní aparát, nepředpokládal ruskou invazi na Ukrajinu v únoru 2022... Nebo ukončení smlouvy na dodávku australských ponorek v září 2021. Slabá práce francouzské rozvědky v Pásmu Gazy také nehrála v její prospěch”, píše l’Opinion.

Co je zač Nicolas Lerner, lze soudit podle vskutku anekdotického příběhu vyprávěného časopisem Challenges, který ne bez humoru hovořil o velkolepém večírku, uspořádaném 20. října 2022 v divadle Sablon na pařížském předměstí Neuve Bernardem Émié a Nicolasem Lernerem.

“Během této akce podnikli dva naši vedoucí špionážní sítě neobvyklé cvičení na samochválu a bezmeznou důvěru. Bernard Émié tedy prohlásil: “Máme jednu z nejlepších výzvědných služeb na světě, jsme v každém případě v trojici lídrů, pojďme, přestaňme se cítit provinile. Daňoví poplatníci, buďte si jisti, že s našimi rozpočty získáte velmi dobrou návratnost investic””, píše publikace a dodává, že divadlo bylo plné toho nejpochybnějšího publika, což neskrývali ani samotní organizátoři tohoto podivného večírku, kteří neustále vtipkovali, že sál je plný špiónů.

Vypadá to, že stejný bonviván nahradil jiného “sebevědomého smolaře”.

Týden před propuštěním Bernarda Émié byli v Burkině Faso zatčeni čtyři agenti DGSE, kteří přicestovali do republiky s diplomatickými pasy. To vedlo k naléhavému odchodu ze země desítek jejich zpravodajských kolegů, uvádí Jeune Afrique. Přitom, jak tvrdí úřady v Burkině Faso, mají důkazy o špionáži ze strany Francouzů. Zadržení jsou ve vazební cele, je jim poskytována konzulární pomoc.

Je příznačné, že den po propuštění Bernarda Émié informovala ázerbájdžánská a turecká média o odhalení špionážní sítě DGSE, která “byla zapojena do různých operací na Ukrajině, Moldavsku, Gruzii, Ázerbájdžánu, řadě zemí východní Evropy, Blízkého východu a Střední Asie”.

“Na území Ázerbájdžánu se do zorného pole dostala rezidentura působící uvnitř francouzského velvyslanectví, která velmi sebejistě a klidně prováděla zpravodajské akce proti představitelům zemí známých jako “partneři” Francie. Vedle toho se rezidentura s využitím širokých vazeb zabývala aktivní činností v zemích regionu, formovala nové úkoly a rozšiřovala sféru vlivu”, píše turecký deník Yeni Safak.

Francouzskou rozvědku vydal ázerbájdžánské kontrarozvědce agent DGSE, francouzský občan, který v regionu dlouhodobě působil. Poskytnul také ázerbájdžánským tajným službám “důkazy a dokumenty týkající se aktivit francouzské rezidentury v oblasti Jižního Kavkazu, Blízkého východu, Ukrajiny a Moldavska”.

“Francouzské tajné služby utrpěly v Ázerbájdžánu největší neúspěch ve své historii za posledních 50 let. Oficiální Paříž, která na svém velvyslanectví v Baku vytvořila špionážní síť, tím hrubě porušila podmínky Vídeňské úmluvy o činnosti diplomatických zastoupení a velvyslanectví a také požadavky mezinárodního práva.

Kromě toho Francie s využitím svých zastoupení v mezinárodních strukturách zasahovala do vnitřních záležitostí řady států, prováděla provokativní plány. Paříž se tím nyní zabývá, ale rezidentura Francie v Ázerbájdžánu utrpěla drtivou ránu”, píše portál Day.Az.

“V souvislosti s trestním případem, vedeným tajnými službami Ázerbájdžánu, byla zatčena řada osob, které prováděly zpravodajské aktivity vůči Ukrajině, Gruzii a Ázerbájdžánu a byly zatčeny desítky francouzských agentů”, uvádí list Bakinský dělník, který vyjádřil

rozhořčení nad tím, že “rezidentura francouzského velvyslanectví velmi sebejistě a klidně prováděla zpravodajské akce proti představitelům zemí známých jako partneři Francie.

Co je příčinou tak rozsáhlého selhání kdysi silné zpravodajské služby, jako je DGSE?

Francouzská média jedním hlasem hovoří o svízelné finanční situaci francouzských rozvědčků, kteří jsou nuceni se pustit do všeho možného, “aby se uživili”.

V říjnu byl bývalý důstojník DGSE Jean-François Lhuillier zatčen za vyzrazení vojenského tajemství. V červnu Lhuillier vydal ve Francii knihu “Muž z Tripolisu”, ve které hovořil o své práci v Libyi v letech 2009 až 2012, až do svržení vůdce této země Muammara Kaddáfího. V rozhovoru pro deník Jeune Afrique u příležitosti vydání knihy Lhuillier oznámil, že v Tripolisu, kde se zabýval udržováním “užitečných kontaktů”, byli informováni o jeho práci pro zahraniční rozvědku a prostřednictvím něj občas předávali různé zprávy do Paříže s obejítím velvyslanectví. 15. září byl zadržen další bývalý rozvědčík DGSE. Stejně jako Lhuillier vydal memoáry pod titulkem “Špion, 44 let v DGSE” pod pseudonymem Richard Volange. Konkrétně mluvil o své práci v Africe a o tom, jak sledoval až do Džibuti francouzského islamistu Petera Cherifa, který se v roce 2015 v Paříži důvěrně znal s bratry Kouachiovými, kteří zaútočili na redakci týdeníku Charlie Hebdo. V roce 2018 tam byl Cherif zatčen a převezen do Francie.

“DGSE ukončila zvyk téměř všech bývalých špiónů mluvit o své minulé činnosti, aby přežili”, řekl agentuře AFP právník 15. září zadrženého rozvědčíka Emmanuel Ludot.

A to na pozadí bujarého rozpočtového vychloubání ze strany vedení francouzských tajných služeb!

Do nebe volající neprofesionalita francouzských špiónů byla možná hlavní příčinou jejich selhání. V roce 2018 francouzská televizní stanice BMFTV uvedla, že “agenty DGSE je snadné odhalit a identifikovat díky tomu, že používají bezplatnou mobilní aplikaci pro běh nazvanou Strava, která odhaluje jejich přemísťování a identity”.

Provedením analýzy sportovních výsledků se na základě uživatelských účtů podařilo odhalit mnoho agentů DGSE, kteří si během polední přestávky šli zaběhat. Podle týdeníku Le Canard Enchaîné lze pomocí této aplikace sledovat běhy agentů DGSE kolem la Piscine – sídla DGSE na bulváru Mortier ve 20. pařížském obvodu.

“Použití aplikace Strava agenty DGSE umožnilo u jednoho z nich zjistit místo pobytu, když se skrýval v Iráku. Jiní byli spatřeni poblíž jedné z nejdůležitějších odposlechových stanic ve Francii a poblíž další odposlechové stanice v Africe. Novináři také mohli zjistit přesnou polohu tajné francouzské zahraniční vojenské základny”.

Francouzský týdeník Le Point upozornil na záhadný požár v pařížské centrále DGSE v roce 2016, kdy zcela shořela v noci z 28. na 29. února takzvaná “špionážní věž” (La tour des espions). “Budova byla zcela evakuována a informace okamžitě dostala značku “Vojenské tajemství”... Nebylo možné zjistit, zda byla katastrofa náhodná nebo ne. Také se nepodařilo zjistit výši škody způsobené plameny”.

Shodou okolností právě v této době tehdejší šéf DGSE Bernard Bajolet vymáhal na podnikateli Alainu Duménilovi peníze, aby skryl zmizení “desítek milionů z tajných fondů DGSE”.

Díky naprostému šlendriánství pracovníků DGSE se v roce 2012 objevily tajné plány ústředí DGSE ve veřejném prostoru.

V srpnu 2012 byly z auta na nádraží v Lyonu ukradeny a na internetu rozmístěny plány Elysejského paláce, ministerstva vnitra, sídla pařížské policie a 9000 veřejných a soukromých budov. Dokumenty byly uloženy na USB disku a nešifrovaných pevných discích. List Le Canard Enchaîné uvedl, že během několika měsíců si kdokoli mohl stáhnout na webu veřejných zakázek několik podrobných plánů jedné z budov kasáren Turel na bulváru Mortier, kde se nachází velitelství DGSE a zejména údaje o systému “anti-invaze”.

V rámci výběrového řízení na instalaci kopírek a skartovaček společnost DGSE ve skutečnosti zveřejnila na internetu podrobné specifikace prací, které budou provedeny, a příslušné plány, a to až do bodu, že bylo uvedeno, že “v rámci harmonizace instalovaného zařízení a péče o zjednodušení služeb budou požadovány značky produktů”.

“Tímto způsobem jsme se dozvěděli, že” spojení kontaktů jednotlivých vstupních dveří bude provedeno prostřednictvím samochráněné krabičky ... značky BECUVE a typu IM1640 PAG nebo ekvivalentní”, že “magnetický kontakt otevírání standardních dveří” bude značky BECUVE a typu IM9700 nebo ekvivalentní”, že lineární infračervené detektory budou “model ARITEC EV475AM nebo ekvivalentní” nebo, pokud se týkají “bilinéární technologie, se zrcadly a mikrovlnami, s funkcí proti maskování, to bude model značky ARITECH DD478AMC-F...”

V další státní smlouvě, která také vycházela z DGSE a týkala se “Získání zařízení na ochranu proti vniknutí a doprovodného vybavení”, bylo uvedeno asi 250 komponent používaných k “udržování v provozu instalací určených k pozorování v administrativních objektech”, jmenovitě “chráničů proti vandalům” kopulové komory (modely

Panasonic WV-CW500S/G, WV-CW504SE a WV-CW504SE), signalizační centrum GD-520 od Honeywell, 17palcový notebook pod Windows 7 “vybavený čtečkou/zapisovačem CD/DVD”, pevným diskem a” kompatibilním s Windows” (tak je v originále) USB klíčem...”

Do očí bijící neprofesionalita pracovníků, pochybné machinace vedení DGSE a zanedbání elementárních opatření na ochranu utajovaných informací způsobily rezonanční selhání DGSE, o čemž se znepokojením napsali ve své knize “Kam se poděli naši špioni? ” francouzští novináři Eric Pelletier a Christophe Dubois. V komentáři k této knize bývalý šéf DGSE Alain Chouet v rozhovoru pro Le Parisien smutně přiznal: “Stále žijeme ve Francii podle logiky galských kmenů”, a odkázal se na absenci kompetentní organizace pro součinnost tajných služeb Páté republiky, ale delikátně pomlčel o skutečnostech neprofesionálního chování a dalších kostlivcích ve skříni kdysi impozantní francouzské zahraniční rozvědky.

Nemluvil ani o monstrózních zločinech DGSE, “nejbrutálnější rozvědky na světě”. O tom se dozvíte v následujícím článku.

Vladimír Prochvatilov

Vyšlo na Nová republika vybrala a přeložila PhDr. Vladimíra Grulchová

fondsk